

лістингу на біржі ПФТС. Також всі фондові біржі повинні створили незалежні департаменти з нагляду за дотриманням вимог, які повинні звітувати про виконання операцій наглядовій раді; обов'язково провести повторне ліцензування всіх торгових майданчиків, які не відповідають мінімальним вимогам щодо обсягів торгівлі та здійснення операцій.

Для удосконалення системи клірингу і розрахунків слід провести наступні заходи:

- прийняти законодавство про багатосторонній взаємозалік, центральний депозитарій цінних паперів і процедуру отримання і надання цінних паперів в позику;
- ввести заборону будь-яким юридичним або фізичним особам на придбання (прямо чи опосередковано) більше 5% акцій будь-якої розрахунково-клірингової установи, і дозволити депозитарію МФС відкривати кореспондентські рахунки у закордонних депозитаріях.

Крім вище перелічених заходів потрібно модернізувати систему реєстраторів і зберігачів, вдосконалити систему бухгалтерського обліку і аудиту, також прийняти положення про оцінку цінних паперів, якими рідко торгують, і спростити контроль Національного банку і уряду над операціями з іноземними валютами, що проводяться учасниками фондового ринку [5].

Отже, на мою думку, ринок цінних паперів має доволі великі перспективи в нашій державі і його необхідно вдосконалювати не тільки з позиції технічного вдосконалення і впровадження нових технологій, але і з позиції безпеки, що є у свою чергу одним з найбільш важливим.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Корпоративне управління і фондовий ринок: підручник / [О.М. Царенко, Н.О. Бей, О.Д. Мартиненко, І.В. Сало]; за заг. ред. І.В. Сала. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2005. – 334 с.*
2. *Барановський О.І. Фінансова безпека фондового ринку / О.І. Барановський // Фінанси України. – 1999. – № 1.*
1. *Костіна Н.І. Проблеми формування фондового ринку в Україні / Н.І. Костіна, К.С. Марахов // Фінанси України. – 2000. – № 3*
3. *Яценко Н.М. Поняття та структура фінансової безпеки / Н.М. Яценко // Економічний простір. – 2008. – № 13. – С. 170–174.*
4. *Стандарти прозорості на конкурентоспроможному фондовому ринку та в банківській системі України: матеріали четвертого Пленуму Співки економістів України та міжнар. екон. укр.-нім. конф., 22 квіт. 2005 р., м. Київ / Співка економістів України. – К., 2005. – 144 с. 11.*

**Макойда Уляна Володимирівна, магістрантка 1 курсу,
Вакун Оксана Володимирівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів**

МІСЦЕ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ В ДІЯЛЬНОСТІ БУДІВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

В сучасних ринкових умовах на більшості підприємств будівельної галузі управлінський облік ще не сформувався як цілісна система збору, аналізу,

інтерпретації і представлення інформації менеджерам різного рівня управління з метою прийняття на її основі оперативних, тактичних та стратегічних рішень.

Облікова система сучасного будівельного підприємства повинна включати такі складові, як фінансовий та управлінський облік, які можуть розглядатися як окрема система із своїми входами та виходами. Проте їх одночасне функціонування на підприємстві змушує шукати і оптимізувати взаємозв'язок цих облікових систем, в яких одна мета – це поліпшення фінансового стану підприємства.

На сьогоднішній день виділяється облікова система, яка забезпечує менеджерів інформацією – це система бухгалтерського обліку, яка включає підсистему фінансового та підсистему управлінського обліку. Фінансовий облік оперує інформацією про минулі події та факти господарської діяльності, що обмежує його використання для планування довгострокових перспектив.

Місце управлінського обліку в системі управління розкриваються в поставлених цілях, завданнях і функціях, з приводу яких погляди вчених неоднозначні. Загальний їх аналіз зводиться до виділення двох підходів:

1) управлінський облік тісно пов'язаний з системою управління на підприємстві;

2) управлінський облік зосереджений на наданні інформації менеджерам, відповідальних за досягнення цілей на підприємстві.

Згідно першого підходу поряд із стандартними обліковими процедурами: збором, накопиченням, інтерпретацією і передачею інформації, більшість вчених включають у визначення також і нормування, планування, контроль, аналіз [1, 2]. Тобто, управлінський облік виходить за рамки стандартного «облікового процесу» і включає елементи функцій управління.

Другий із виділених підходів, знижує роль управлінського обліку, оскільки облікова інформація для цілей управління повинна бути відповідним чином підготовлена та інтерпретована на основі методів аналізу, крім того, планування та контроль дозволяють оцінити ефективність прийняття управлінських рішень. Оскільки самі по собі отримані дані не покращують процес управління.

Фінансовий облік регламентований нормативно-правовими актами і його використання є обов'язковим для підприємств, а застосування управлінського обліку визначається внутрішніми потребами підприємства, що призводить до невизначеності ролі, завдань та місця цього виду обліку в управлінській системі підприємства, а його практичне використання обмежується обліком витрат та деталізацією даних на аналітичних рахунках. У той час, як головне призначення управлінського обліку – зменшення ризику прийняття неправильних управлінських рішень.

Незважаючи на самостійність підсистем фінансового та управлінського обліку, що мають власні цілі, завдання та інформаційні джерела, між ними також існує і взаємозв'язок.

Кожен вид обліку представляє собою складну, комплексну інформаційну систему, здатну, в той же час, взаємодіяти з іншими системами і слід зазначити, що їх особливості необхідно взяти до уваги при розробці інтегрованої системи

обліку, яка характеризується єдиною системою рахунків фінансового та управлінського обліку, з розробленням робочого плану рахунків в залежності від специфіки діяльності підприємства, внаслідок чого вони постійно кореспондують між собою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Касьянова Г.Ю. Колесников С.Н. *Управленческий учет по формуле «три в одном»*. - М. Издательско-консультационная компания «Статус-кво 97», 1999. -331 с.
  2. Колесников С.Н. *Системы управленческого учета // Экономика и жизнь*. -2004. - № 52. С. 33.
-

Цимбаліста Вікторія Олегівна, студентка 4 курсу,
Данилюк Марія Миколаївна, к.е.н.,
викладач кафедри обліку та фінансів

ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА СТАБІЛЬНІСТЬ І БЕЗПЕКУ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ

Панівною тенденцією розвитку сучасного світового господарства є тісна взаємодія країн на політичній і економічній арені, яка забезпечується всезростаючим розвитком комунікацій, наявністю загальносвітових проблем і супроводжується взаємопроникненням різних культур. Ця тенденція отримала назву «глобалізація».

Глобалізація – це процес об'єднання або зближення економічних, соціальних і культурних норм, звичок і принципів в країнах, де раніше економіка і суспільство мали яскраво виражені національні риси [1].

У структурі економічної глобалізації особливе місце посідає процес глобалізації міжнародних фінансових ринків, що пов'язано з радикальними змінами в архітектурі світового господарства.

Глобалізація фінансових ринків полягає в посиленні їх ролі в процесі руху фінансових ресурсів між країнами, що, в свою чергу, супроводжується зростанням міжнародної мережі фінансових організацій та виникненням якісних змін в їхній структурі управління та філософії менеджменту.

Міжнародний фінансовий ринок є невід'ємною частиною світового господарства. В основі економічних відносин на світовому рівні лежить міжнародний поділ праці. Він сприяє більш раціональному використанню ресурсів усього світу, а також поглибленню спеціалізації в міжнародному виробництві.

В останні десятиліття світ вступив в нову еру політичних, економічних і соціальних взаємин. Це, перш за все, пов'язано з переходом на початку 90-х рр. колишніх соціалістичних країн до ринкових форм господарювання. Ці країни поступово інтегруються в світову систему на ринкових умовах. Процес їх складної трансформації збігся з глобалізаційними явищами, які посилювалися в усьому світі.

Реальна глобалізація характеризується тим, що міжнародні економічні зв'язки охопили практично всі країни планети і кожна з них залежить від міжнародного бізнесу. Наслідки цього двоякі: з одного боку, країна може